

Podobná dávka zavedena je také v Itálii.

V Rakousku vybírají se v jednotlivých zemích podle různých zákonů, datujících od r. 1922, dávky ze spotřeby elektrického proudu, který je ponejvíce vyráběn vodní silou; dávky tyto mají tedy nepřímo charakter d-ě z v. s.

František Kačírek.

Daň všeobecná nápojová.

I. Všeobecné. II. Předmět daně a definice nápojů dani podrobených. III. Zdanění vína. IV. Zdanění limonád, minerálních vod a sodových vod a piva. V. Důchodkový dozor, ustanovení trestní a propadnutí zboží. VI. Vymáhání a promlčení daně.

I. **Všeobecné.** Cís. patentem z 25. V. 1829 bylo v Čechách, na Moravě a ve Slezsku upraveno nejen zdaňování vína, vinného a ovocného moštu, ale i lihu, piva, masa, potravní daně na čáře v t. zv. „uzavřených místech“. Podle tohoto patentu vybírala se daň z vína, vinného a ovocného moštu od hostinských, výčepníků a prodávačů těchto nápojů v malém, t. j. pod jedno dolnorakouské vědro (56 litrů). Titulem pro zdanění bylo nasklepení, t. j. dopravení nápoje do sklepa. Pozdějšími předpisy bylo stanoveno, že daň se má vybíratí buď vyrovnáním s jednotlivými živnostníky, dani podrobenými, později se společnostmi živnostníků v určitém okrese, nebo pachtem ve veřejné dražbě a nebo konečně ve státní režii. V Praze a v Brně vybírala se daň z vína jako součást potravní daně na čáře. V letech 1915 a 1916 bylo v Čechách vybírání této daně převzato do státní režie, což se stalo i v ostatních zemích. Na Slovensku a v Podk. Rusi byla rozlišována dvojitá daň z vína: daň výrobní podle zák. z 27. XII. 1917, I. zák. čl. z r. 1918, a daň spotřební podle XV. zák. čl. z r. 1892.

Výrobní daň měli platiti výrobci a vybírala se při prodeji. Činila 10 K z 1 hektolitrů s přírážkou 2 K pro obec, jež daň vybírala, a s další přírážkou 2 K pro ostatní obec, mezi které rozdělovalo výnos ministerstvo vnitř. Vedle této daně vybírala se spotřební daň z vinného a ovocného moštu podle zásad, stanovených patentem z r. 1829, při čemž sazby byly odstupňovány podle počtu obyvatelstva v obcích. Vybírání této daně bylo pronajímáno za určitý paušál nebo také jednotlivcům. V Bratislavě vybírala se spotřební daň

z vína ve formě potravní daně na čáře a daň výrobní.

Tato rozmanitost dala podnět k unifikaci zákonných předpisů, jakož i k zavedení daně na další nápoje. To se stalo zák. z 25. X. 1919, č. 533 Sb., a vlád. nař. z 16. XII. 1919, č. 666 Sb., jež nabyly účinnosti dnem 1. I. 1920.

Podle tohoto zákona byly podrobeny dani, nazývané nyní „všeobecná daň nápojová“, také limonády, minerální a sodové vody, jež dosud žádné dani nepodléhaly; zákon o v-é d-i n-é jedná tedy o dvou skupinách nápojů:

I. víno, mošt a jiné šťávy z hroznů, víno, mošt a vůbec šťávy z jiného ovoce,

II. limonády, minerální a sodové vody a je tak zkonstruován, že kdykoli později možno přičleniti některé z uvedených skupin nové nápoje, jakmile by zvláštním zákonem daňová povinnost i na nový druh nápojů byla rozšířena.

Zák. z 22. XII. 1920, č. 676 Sb., jímž se mění způsob zdaňování piva (vlád. nař. z 31. XII. 1920, č. 678 Sb.), bylo i pivo zařadeno mezi nápoje, podrobené v-é d-i n-é.

Na místě dřívější daně z pivní mladinky (polovýrobku) byla zavedena daň z piva, tedy z hotového výrobku podle sazeb platných pro zdaňování shora uvedených nápojů skupiny II. zákona o v-é d-i n-é. Tato reforma měla — nepřehlížejíc k fiskálnímu zájmu — velkou důležitost zejména po stránce berní techniky. Důchodkový dozor nevyžaduje, jak tomu bylo dříve, dlouhotrvající přítomnosti několika orgánů v podniku v přesně ohlášenou dobu, nýbrž možno jej vykonávati daleko účelněji při různých služebních příležitostech (na př. při kontrole různých objektů, podrobených důchodkovému dozoru v tom kterém místě a pod.), úplně podle volného uvážení dozorcího úřadu.

Zák. z 22. XII. 1920, č. 677 Sb., byly mezi jiným zvýšeny daňové sazby nápojů shora uvedené I. skupiny. Všechny nápoje, podléhající v-é d-i n-é, jsou také vydatným zdrojem příjmů pro svazky územní samosprávy (země a obce). S daní z nápojů I. skupiny vybírají se t. č. zemské přírážky až do výše 25% a v uzavřených městech (s potravní dani na čáře) současně též obecní dávky. V četných ostatních obcích vybírá se samostatná obecní dávka ve výši 20 h z 1 litru vína, moštu a jiných šťav z hroznů, 10 h z 1 litru vína, moštu a vůbec šťav z jiného ovoce a 8 h z 1 litru piva bez

ohledu na jeho druh. Ve prospěch zemských případně župních financí vybírá se zemská, pokud se týče župní dávka z piva v částce 8 h z 1 litru piva výčepního, 12 h z 1 litru ležáku a 20 h z 1 litru piva speciálního nebo cizozemského.

Dále se vybírá současně se v-ou d-í n-ou paušalovaná daň z obratu ve výši čas od času stanovené, t. č. 40 h z vína, moštu a jiných šťav z hroznů a 25 h z vína, moštu a vůbec šťav z jiného ovoce, z 1 litru. Paušalovaná daň z obratu u piva je t. č. upravena vyhláškou ministra financí v dohodě s ministrem obchodu ze 4. XII. 1925, č. 248 Sb., s účinností od 1. I. 1926. Paušál činí:

a) u piva, vyrobeného v Plzni, 5% prodejní ceny a hodnoty vlastní spotřeby;

b) u piva, vyrobeného jinde v tuzemsku, 4.5% prodejní ceny a hodnoty vlastní spotřeby;

c) u piva, dováženého z ciziny, 4.5% nákupní ceny, k níž se připočítá ještě clo, výlohy dopravní do místa celního odbavení a dávky vybírané z dováženého zboží.

Výnos v-é d-ě n-é v r. 1926 na venkově i v uzavřených městech (s potravní daní na čáře) činil:

1. z vína, moštu a jiných šťav z hroznů . . .	36,305.520 Kč,
2. z vína, moštu a vůbec šťav z jiného ovoce . . .	1,988.080 Kč,
3. z limonád	2,327.256 Kč,
4. z minerálních vod . . .	1,502.000 Kč,
5. ze sodových vod . . .	1,677.888 Kč,
6. z piva	248,907.272 Kč.

Na zemských přírážkách bylo vybráno ze všech uvedených nápojů kromě piva 5,541.086 Kč, na zemské resp. župní dávce z piva 87,076:173 Kč.

Na r. 1928 bylo preliminováno na v-é d-í n-é ze všech, této dani podrobených nápojů na venkově i v uzavřených městech 277,800.000 Kč, v kteréžto částce je obsažena daň z piva asi 240,000.000 Kč.

II. Předmět daně a definice nápojů dani podrobených:

1. z vína, moštu a jiných šťav z hroznů	80 h,
2. z vína, moštu a vůbec šťav z jiného ovoce	40 h,
3. z limonád	12 h,
4. z minerálních vod	8 h,
5. ze sodových vod	8 h,
6. z piva výčepního	24 h,
ležáku	32 h
a z piva speciálního a cizozemského	40 h
a to z 1 litru u všech těchto nápojů.	

V t. zv. uzavřených městech (s potravní daní na čáře) v Praze, Brně a Bratislavě vybírá se ještě další státní daň z piva (uvnitř území čáry potravní daně vyrobeného a do tohoto území dovezeného) ve výši 3 Kč z 1 hektolitrů.

Medovina, víno sladké a jiné nápoje vínu podobné, jakož i polovina zdaňují se jako víno hroznové.

Ad 1. Vínem rozumí se nápoj povstálý kvašením lihovým z vinného moštu, nebo z rozmačkaných vinných hroznů; vinný mošt je tekutina, vyrobená z vinných hroznů.

Medovina je nápoj vyrobený z roztoku medu buď promísením různými přísadami, nebo lihovým kvašením.

K nápojům vínu podobným (vína strojovaná) počítají se nápoje, které se vyrábějí bez šťavy hroznové z rozličných hmot. Sem řaditi jest vína matolinová (sladová). K polovinům (nápoje víno obsahující) se počítají zvláště víno z matolin, zředěné víno, kvasnicové víno a směsi vína s polovínem, s medovinou, nebo s nápoji vínu podobnými. Víno z matolin (patoky, také grůl, víno „kominové“ zvané) je nápoj, připravený kvašením, neb vyloužením kvašených, nebo nekvašených matolin z vinných hroznů s použitím vody, s jinou přísadou nebo bez přísady.

Víno kvasnicové je nápoj, vyrobený z kvasnicových kalů s použitím vody buď bez přísady, nebo ještě s jinou přísadou.

Ad 2. Víno, mošt a šťavy z jiného ovoce jsou nápoje, vyrobené lihovým kvašením jiných ovocných šťav než hroznových, s přísadou vody, cukru, lihu, nebo bez ní (sem patří vína ovocná a bobulová, jako borůvkové, rybízové atd.) a mošty stejného původu.

Za víno č. 1 nebo 2 podle toho, pocházeli nápoj z hroznů, nebo z jiného ovoce, považuje se též víno šumivé a léčebné.

Šťavami ovocnými (buď z hroznů, nebo z jiného ovoce) jsou jednak t. zv. surové šťavy (succus) jen částečně požitelné, jednak k požívání již připravené t. zv. ovocné syrby; sem spadají též lihuprosté ovocné šťavy (pasteurizované, sterilizované a pod.).

Ad 3. Limonády (označené zpravidla podle určitého druhu plodů) jsou nápoje, připravené buď smísením ovocného syrby s vodou, nebo surové ovocné šťavy s vodou a cukrem. Umělé limonády jsou přípravky z umělých syrby, nebo z cukerních roztoků s přísadou (tresti, organických kyselin, barviva). Šumivé limonády jsou

limonády nasycené za tlaku kyselinou uhlíčitou.

Ad 4. Minerální vody, včetně výslovně léčebných i hořkých vod, přírodní i umělé, jsou vody, v nichž bývá rozpuštěno větší množství pevných součástí a plynů, než ve vodě obyčejné a které se zpravidla vyznačují zvláštní chutí, vůní a barvou a působivají léčivě na lidské ústrojí.

Ad 5. Sodové vody jsou vody, nasycené uměle za tlaku kyselinou uhlíčitou, s přísadou, neb bez přísady, pokud tyto nápoje nenáleží ke druhům nápojů, uvedených pod č. 1 až 4.

Ad 6. Pivem rozuměti jest slabě alkoholický nápoj, vzniklý zkvašením mladinky, připravené z látek škrobnatých, nebo cukernatých s přísadou chmele.

Podle zákona považuje se se zřetelem na sazbu daně

a) za pivo výčepní ono pivo, které se prodává jako pivo výčepní (obyčejné) a odpovídá mladince nejvýše o 10° saccharometrických, měřených při 14° R;

b) za ležák ono pivo, které se prodává pod tímto označením, nebo které odpovídá mladince o více než 10° až nejvýše 12° shora uvedeného druhu;

c) za pivo speciální ono pivo, které se prodává pod tímto označením, nebo které odpovídá mladince o více než 12° shora uvedeného druhu.

III. Zdanění vína. A. Sazby daně z vína hroznového a ovocného a z nápojů jim na roveň postavených jsou pro celé státní území republiky Československé, tedy jak pro venkov, tak i pro uzavřená města, úplně totožné, avšak způsob zdaňování vína je v uzavřených městech odlišný od postupu na venkově.

1. Na venkově dlužno rozeznávati tři skupiny osob, které mohou míti víno ve svém držení a to:

a) velkoobchodníky vínem, t. j. obchodníky, kteří prodávají víno nejméně v množství 40 litrů najednou pro jednoho odběratele. Do velkoobchodu ukládá se víno bez daně, a to bez rozdílu, jde-li o víno, vyrobené ve spojení s velkoobchodem, nebo o víno odjinud převzaté. Velkoobchodníci nejsou podle zákona povinni víno prodané sami zdaňovati, daň postihuje odběratele;

b) výčepníky a obchodníky vínem v malém, t. j. osoby, které víno čepují, nebo prodávají v množství pod 40 litrů najednou jednomu odběrateli. Obchodníci v malém jsou povinni zdaňovati všechno víno, jež převezmou do své živnosti, a to nejpozději

příštího všedního dne bez rozdílu, jde-li o víno, odebrané z velkoobchodu, tedy nezdaněné, neb o víno, odebrané z jiného maloobchodu, tedy již zdaněné;

c) soukromníky, t. j. osoby, které neprovozují ani velkoobchod a ani výčep, nebo prodej v malém. Tito mohou nezdaněné víno obdržeti (ovšem vždy jen ve množství aspoň 40 litrů) jen z velkoobchodu, musí však sami víno to zdaniti, a to před převzetím.

2. V uzavřených městech nahrazují venkovské velkoobchody vínem t. zv. „svobodná skladiště vína“. Víno, určené pro takové svobodné skladiště propouští úřad potravní daně na čáře bez daně a bez dávek s ní vybíraných. Majitel svobodného skladiště může vydávati víno bez daně, ovšem vždy jen ve množství alespoň 40 litrů najednou pro jednoho odběratele jen na venkově, kdež pak nutno postupovati podle předpisů pro venkov platných. Každý jiný výdej vína musí podnikatel svobodného skladiště sám zdaniti, a to dříve ještě, než víno ze svých obchodních místností vydá.

Víno, jež se dopravuje do území čáry a není určeno pro svobodné skladiště, musí se zdaniti ihned při překročení čáry potravní daně podle položky 24 sazebníku potravní daně na čáře.

Při osobní dopravě z ciziny zdaňuje víno dovozce před vypravením nápoje z úředního celního řízení; jinak nepodléhá víno z ciziny dovážené zdanění při dopravě přes hranice a zdaňuje se teprve uvnitř státu podle zásad, platných pro venkov a uzavřená města. V uzavřených městech může býti podle zákona uloženo nezdaněné víno jen ve svobodných skladištích. Víno, nalézající se v držení kohokoli jiného, ať již výčepníka, neb obchodníka v malém anebo soukromníka, pochází buď z území mimo čáru potravní daně a bylo zdaněno již při překročení čáry anebo bylo odebráno ze svobodného skladiště, při čemž bylo zdaněno podnikatelem svobodného skladiště před vydáním z obchodních místností.

Vyjímajíc víno, vyrobené pro vlastní spotřebu do stanoveného množství (u vína, moštu z hroznů a z ovoce do 200 litrů ročně, 50 litrů u štav), dále víno ve velkoobchodech na venkově a ve svobodných skladištích v území čáry potravní daně, musí veškeré ostatní víno býti zdaněno, a to jak na venkově, tak i v uzavřených městech.

Obchodník v malém na venkově (hostinský, vinárník, kupec, lékárník a vůbec

každý, kdo víno prodává v malém, t. j. ve množství menším než 40 litrů najednou jednomu odběrateli), musí víno do své provozovny přijaté nejpozději příštího všedního dne ohlásiti a zdaniti, a to bez rozdílu, jde-li o víno dosud nezdaněné, či o víno již dříve zdaněné. Soukromník na venkově musí sám zdaniti víno, odebrané z velkoobchodu.

V uzavřených městech obchodník v malém zaplatí daň z vína, obdrží-li je z venkova, ihned na čáře potravní daně, odebere-li pak víno z místních svobodných skladišť, nahradí daň podnikateli svobodného skladiště, který je povinen sám tuto daň před vydáním vína zaplatiti. Soukromník uvnitř území potravní daně na čáře, obdrží-li víno z venkova, zdaní je ihned na čáře, uvnitř tohoto území pak může obdržeti, ať již ze svobodného skladiště (ve množství aspoň 40 litrů) anebo z prodeje v malém, jen víno zdaněné a nemá tedy žádného důvodu pátrati po tom, zda víno bylo již zdaněno.

B. Povinen platiti daň z vína, moštu a štav z hroznů a jiného ovoce jest:

1. kdo tyto nápoje po živnostensku čepuje nebo prodává v malém, t. j. ve množství menším než 40 litrů u jednotlivého druhu a jednomu odběrateli;

2. kdo tyto nápoje buď z velkoobchodu odebírá, nebo z ciziny dopravuje.

Dodavatel nápojů může je však za příjemce zdaniti, uvede-li na složném lístku jméno příjemcovu a zašle-li stvrzenku příjemci nápojů tak zavedeně, aby ji týž obdržel ve lhůtě předepsané pro zaplacení daně;

3. kdo tyto nápoje vyrábí pro vlastní spotřebu ve množství, přesahujícím ročně 200 litrů u vína, vinného a ovocného moštu a 50 litrů u jiných štav ovocných.

C. Povinnost k zaplacení daně z těchto nápojů vzniká:

1. u výrobce nápojů ukončením výroby, a to nejpozději příštího všedního dne, avšak dříve, než se nápojů užije k dalšímu odbytu, nebo spotřebě, stejně jako

2. u výčepníka a obchodníka, u nichž vzniká povinnost k zaplacení daně dopravením nápojů do živnostenského podniku;

3. u všech jiných osob převzetím nápojů, a to ještě před tímto převzetím a při osobní dopravě z ciziny před vypravením z celního řízení.

D. Obchod vínem, moštem, štavami z hroznů a jiného ovoce, provozovaný výlučně ve velkém, t. j. prodej ve množství nejméně 40 litrů jednoho druhu nápojů najednou a jednotlivému odběrateli, jakož

i jakýkoli jiný odbyt ve stejném množství a taktéž i výroba ve velkém, t. j. výroba, spojená s obchodem ve velkém, nezdaňuje se zásadně tak dlouho, dokud jsou tyto podniky od výčepu, neb od maloobchodu místně naprosto odděleny a potvrdí-li finanční úřad podnikateli výroby, neb obchodníku ve velkém na příslušné oznámení, že předpokládané podmínky jsou splněny.

Obchodu ve velkém není na újmu, skládá-li se přípustné nejmenší množství 40 litrů z různých nápojů, pokud tyto patří ke stejné položce daňové (na př. víno bílé a červené z hroznů, nebo ovocné víno a ovocná šťáva), dále jsou-li nápoje stejné uloženy do několika nádob, tvořících dohromady nejméně 40 litrů. Provozuje-li kdo v téže budově, nebo v téže skupině budov vedle obchodu ve velkém, nebo výroby ve velkém též výčep, nebo obchod v malém, je nutno, aby místnost, určená k výčepu, nebo obchodu v malém, byla oddělena od místností, určených k obchodu ve velkém a k výrobě ve velkém takovým způsobem, aby doprava nápojů z udaných místností do druhých mohla býti kdykoli a kýmkoli prozorována; není tedy přípustno, aby místnosti tyto byly spojeny uvnitř domu, neb uvnitř ohrady, která není obecně přístupnou.

Toto oddělení podniku musí podnikatel finančnímu úřadu oznámiti.

Finanční správa může výrobcům a obchodníkům ve velkém povolit, aby za smluvený paušál směli užívati nápojů ze svých zásob pro potřebu vlastní a svých zřízců uvnitř svého podniku, dále v jednotlivém množství pod 40 litrů pro obvyklé obchodní vzorky, dary a odměny i mimo podnik.

Velkoobchodníku je uloženo, aby ve svých obchodních knihách vyznačoval každý jednotlivý odbyt nápojů a aby o nápojích, odevzdaných příjemci jinak než prostřednictvím veřejných dopravních podniků, vydával stvrzenky.

Finanční úřad může u výrobce, neb obchodníka ve velkém vykonati revisi zásob.

E. Víno, mošt, šťáva z hroznů a jiného ovoce, zkažené a podrobené dalšímu průmyslovému zpracování, mohou býti osvobozeny od daně nápojové tehdy, jsou-li odebrány z velkoobchodu a prokáže-li žadatel hodnověrně posudkem odborného znalce, že

1. nápoje jsou zkažené a k lidskému požívání nezpůsobilé a

2. podrobnou kalkulací, že výrobek nenesne zatížení v-ou d-í n-ou.

F. Daň se platí pravidelně zvláštními složnými lístky poštovního úřadu šekového, určenými jen pro v-ou d. n-ou a znějícími na konto příslušného zemského finančního úřadu; výjimečně možno platiti daň složenkami červenými, sloužícími k placení daní vůbec, peněžní poukázkou, u berního úřadu, u úřadu potravní daně na čáře v hotovosti a konečně i u jiné státní pokladny na základě zmocnění ministerstva financí; při dovozu z ciziny zaplatí soukromník za určitých podmínek daň u celního úřadu, jenž mu vydá celní kvitanci.

Kdo často nápojovou daň platí, může tak učiniti za podmínek přesně stanovených i hromadně na další, přibližně 1 až 2 měsíce obsahující období předem (toto hromadné placení může se týkati vždy jen daně za jednotlivé druhy nápojů, na př. víno, pivo atd. a musí býti výslovně na složném lístku jako takové vyznačeno.)

IV. Zdanění limonád, minerálních a sodových vod a piva. A. Daň z limonád, minerálních a sodových vod a z piva jest povinen platiti:

1. ten, kdo tyto nápoje vyrábí po živnostensku pro další prodej;

2. kdo je vyrábí pro vlastní potřebu a v takovém množství, že dočasná zásoba činí více než 20 litrů všech uvedených nápojů, vyjímaje pivo;

3. kdo je dopravuje z ciziny.

B. Povinnost k zaplacení daně z těchto nápojů vzniká prodejem, nebo jakýmkoliv jiným odbytem hotových výrobků z výroby a u cizozemských výrobků dopravením přes hranice. Daň je splatna nejpozději před prodejem, jiným odbytem, nebo vypravením nápojů z úředního celního řízení.

Finanční úřad může upustiti za určitých podmínek od opětovného vybrání daně za nápoje již zdaněné, které byly do podniku dopraveny z jiného závodu, nebo které se do podniku vrátily buď že nenašly odběratele, nebo byly jím vráceny. Výrobci (případně dovozci těchto nápojů z ciziny) jsou povinni konati o výrobě a odbytu těchto nápojů zápisy (jde tu zejména o knihu o výrobě a o odbytu); dále jsou povinni vydávati jednotlivým odběratelům (u živnostníků bez ohledu na množství, u soukromníků při odbytu alespoň 10 litrů) průvodní stvrzenky, že tyto nápoje byly zdaněny.

V. Důchodkový dozor, ustanovení trestní a propadnutí zboží. Podobně jako u ostatních spotřebních daní (na př. u daně z masa) jsou, pokud se týče v-é d-ě n-é, vydány předpisy o důchodkovém dozoru, o ohlašovací povinnosti živnostníků, o zostřeném a stálém důchodkovém dozoru.

Přestupky zákona o v-é d-i n-é stíhají se podle důchodkového trestního zákona; zvláštní zmínky zasluhuje ustanovení, že obchodník ve velkém, jenž vydá z nezdaněných nápojů menší množství než 40 litrů, dopouští se těžkého důchodkového přestupku, na který je uložena pokuta nejmeně 1000 Kč. Nápoje, které jsou uloženy jinde než v místnostech podnikatelem ohlášených, nebo jejichž zdanění nemůže býti prokázáno, mohou býti finančním úřadem prohlášeny za propadlé jak u výrobců, tak i prodávaců bez ohledu na to, komu patří a zdali se proti určité osobě zavede trestní řízení.

VI. Vymáhání a promlčení daně. Nezaplacené částky daňové vymáhají se tímž způsobem jako zadržené přímé daně.

O promlčení daně platí ustanovení zák. z 18. III. 1878, č. 31 ř. z.

Jan Martinec.

Daň výčepní.

Snahy po zamezení přílišného užívání lihových nápojů vedou k ochranným opatřením, aby rozšiřování jejich bylo pokud možno co nejvíce omezováno a prodej jich, aby podléhal přímé kontrole. Důvody povahy etické způsobily zavedení licencí k výčepu a drobnému prodeji lihovin, kterým rukou v ruce následuje dávka z těchto povolení.

V bývalém Rakousku zavedena byla dávka z výčepu a drobného prodeje lihovin zákonem č. 62 ř. z. z r. 1881 — obecně zvaná d-í v.

Předmětem dávky byl výčep a drobný prodej pálených lihovin, které bez přísady nebo s přísadou hodily se za nápoje, i pokud byly prodávány v malých částkách, byť i v uzavřených nádobách jednolitrových a menších.

Základem při vyměřování dávky byla početnost obyvatelstva místa, kde zdaněná provozovna se nacházela, zjištěná při posledním, vyměření dávky předcházejícím, sčítání lidu. Výše dávky pohybovala se v sazbách od 10 K do 100 K. Platila se pololetně předem. Za každé místo, kde se